

POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Beata Gudowska

w sprawie z wniosku Z. D.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.
o emeryturę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 29 września 2016 r.,
skargi kasacyjnej wnioskodawcy od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 14 kwietnia 2015 r., sygn. akt III AUa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od Z.D. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń
Społecznych, Oddział w O. kwotę 120 zł (sto dwadzieścia) tytułem
zwrotu kosztów postępowania przed Sądem Najwyższym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 14 kwietnia 2015 r. Sąd Apelacyjny w (...), III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił apelację Z. D. od wyroku Sądu Okręgowego w O. z dnia 8 sierpnia 2014 r., oddalającego odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O. w przedmiocie odmowy ustalenia prawa do emerytury z tytułu wykonywania zatrudnienia w warunkach szczególnych. Podzielił pogląd Sądu Okręgowego, że ubezpieczony nie wykazał 15-letniego okresu takiej pracy, w szczególności nie uznając za pracę w warunkach szczególnych pracy w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w K. w okresie od dnia 4 marca 1986 r. do dnia 2 września 1991 r. jako jej członka.

Skargę kasacyjną ubezpieczonego oparto na podstawie naruszenia art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2015 r., poz. 748 ze zm.) w związku z § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) przez przyjęcie, że praca w rolniczej spółdzielni produkcyjnej nie była pracą w warunkach szczególnych, oraz że w stanie faktycznym sprawy skarżący nie spełnił ustawowych przesłanek do przyznania prawa do emerytury, „podczas gdy z materiału sprawy wynika, iż spełnił wszystkie ustawowe przesłanki”, a także art. 32 Konstytucji RP „przez przyjęcie, że faktyczna praca w warunkach szczególnych nie uprawnia do zaliczenia tego okresu do pracy w warunkach szczególnych, albowiem pracownik podpisał deklarację członkowską w Robotniczej Spółdzielni Produkcyjnej”. Postawiono również zarzut naruszenia przepisów postępowania - art. 233 § 1 i art. 382 oraz art. 328 § 2 w związku z art. 391 § 1 k.p.c., art. 233 § 1 w związku z art. 232 k.p.c.

Wniesiono o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jako oczywiście uzasadnionej, „gdyż podstawa skargi kasacyjnej jest uzasadniona”. Zachodzi także potrzeba wykładni art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku z § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r., „czy w stanie faktycznym sprawy, skarżący, wykonując czynności pracownicze w zawodzie spawacz w pełnym wymiarze czasu pracy na obszarze cementowni - wykonywał pracę w warunkach szczególnych jako pracownik, czy też faktyczne wykonywanie takich czynności pozostaje bez znaczenia wobec ewentualnego członkostwa w Robotniczej Spółdzielni Produkcyjnej w K..”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, jeżeli istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, jeżeli zachodzi nieważność postępowania lub jeżeli skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Zagadnienie prawne uzasadniające przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) musi być istotne w tym sensie, że wymaga rozstrzygnięcia, którego dotychczas w judykaturze Sądu Najwyższego nie dokonano. Musi mieć także charakter istotny i ściśle jurydyczny, czyli oderwany od kontrowersji dotyczących dokonanych w sprawie ustaleń lub oceny dowodów, a problem przedstawiony jako przyczyna kasacyjna nie może sprowadzać się do zwykłej wykładni i stosowania prawa ani – oczywiście – do wątpliwości skarżącego odnośnie do prawidłowości rozstrzygnięcia jego indywidualnej sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 16 marca 2009 r., III UK 90/08 i III UK 91/08, niepubl. oraz z dnia 8 września 2008 r., III UK 52/08 i III UK 55/08, niepubl.).

Analiza zagadnienia przedstawionego w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ujawnia, że kwestia tam poruszona została już jednoznacznie rozstrzygnięta, z uwzględnieniem, iż między członkiem rolniczej spółdzielni produkcyjnej a spółdzielnią nie zachodzi stosunek pracy odrębny od stosunku członkostwa. W konsekwencji, w judykaturze przyjmuje się, że praca w charakterze członka rolniczej spółdzielni produkcyjnej nie daje prawa do przejścia na emeryturę w wieku niższym niż podstawowy wiek emerytalny ze względu na zatrudnienie w szczególnych warunkach, o jakich mowa w art. 32 ustawy emerytalnej (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 25 stycznia 2005 r., I UK 142/04, OSNP 2005 nr 17, poz. 272, z dnia 18 stycznia 2005 r., II UK 136/04, niepubl., z dnia 8 grudnia 2009 r., I UK 186/09, OSNP 2011 nr 13-14, poz. 189, z dnia 21 października 2009 r., I UK 115/09, niepubl. oraz z dnia 25 kwietnia 2012 r., I UK 383/11, niepubl.).

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).